

sammenvævet med det umiddelbare Nabo-skab, Finland har med en Magt, under hvis Herredømme det hidtil havde staaet. Men selv om man ser ganske bort fra disse finske Forholds Oprindelse og Forklaring, og hvilken Betydning disse Korps kan faa i den kommende Tid i Finland, saa vil det ærede Medlem andetsteds kunne se frivillige Korps blive udviklet paa en Maade, til hvilken der har knyttet sig meget uheldige Følger. En af de uheldige Ting i Tysklands Udvikling har været Forsøgene paa gennem frivillige Korps af forskellig Art at skabe en Erstatning for det Militærvæsen, man traktatmæssigt ikke havde Ret til at have, og ingen kan nære Tvivl om, at hvis der virkelig i Fremtiden skulde komme Aftaler om ensartet Begrænsning af Rustningerne i de forskellige Lande med et nogenlunde lignende Grundlag som det, der gennemførtes i Versailles-aftalerne og de dertil knyttede Fredsslutninger, vilde et Led i disse Aftaler nødvendigt blive en meget stærk Begrænsning af Adgangen til at have frivillige Korps.

Jeg kunde maaske ogsaa pege paa et andet Land, hvor Mulighederne for Udviklingen af frivillige Korps ikke har været af nogen særdeles behagelig Karakter. Hvis det ærede Medlem vil tænke paa Italien, vil han vide, paa hvilken Maade en Række frivillige Korps nogle Aar tilbage udviklede sig der og efterhaanden fik en saadan Karakter, at de blev Grundlaget for en fuldkommen revolutionær Omvæltning af det i Italien hidtil bestaaende Styre. Jeg tror, man paa dette Omraade virkelig har Grund til at vise en passende Forsigtighed, og vi for vort Vedkommende lægger megen Vægt paa, at man ikke, samtidig med at man foretager en afgørende Indskrænkning af vort Militærvæsen, tilvejebringer Muligheder for en Art privat Militærvæsen i Danmark, hvis fremtidige Udviklingsmuligheder intet Menneske paa Jorden paa nogen Maade kan beregne, og som man mindst vil kunne beregne, hvis under den ene eller den anden Form de sociale Modsetninger skulde faa en Skarphed, der svarer til den, de har faaet adskillige andre Steder.

Saa nævnte det ærede Medlem en anden Ting, som var af mindre Betydning: Titlerne. Det ærede Medlem anførte som en Sejr for Regeringen overfor det radikale Venstre, at de Titler fandtes, som nu findes i Forslaget. Der har ikke staaet nogen Kamp, hvor der var Grund til at sige, at den ene sejrede over den anden. Den højt-ærede Forsvarsminister og hans Venner har været meget behagelige at forhandle

med i denne Sag, og vi er uden haarde Kampe kommet til Enighed om det Resultat, der foreligger. Med Hensyn til Titlerne kan jeg nøjes med at sige, at hvis det ærede Medlem virkelig vil lægge Vægt derpaa, og vi kan komme til Rette om Resten, skal i alt Fald det Spørgsmaal ikke skille os to. Jeg kan endda love det ærede Medlem, at jeg i saa Fald vil være Budbringer for ham til Regeringen og det socialdemokratiske Parti, og jeg tror at kunne sige: med nogen Udsigt til at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

Det ærede Medlem gjorde imidlertid den Bemærkning, at overfor det Militærvæsen, vi havde i Danmark efter denne Ordning, hvis den gennemførtes, maatte man dog rejse det Spørgsmaal, om det vilde være i Stand til at tage Opgaverne op overfor bevæbnede Bander, der under den ene eller den anden Situation kunde blive kastet ind paa vore Kyster eller gaa ind over vor Grænse. Jeg kan dertil svare, at efter min Mening er Ordningen beregnet paa at kunne løse saadanne Opgaver. For saa vidt der virkelig er Tale om, hvad man med Rette kan henføre under Ordet „bevæbnede Bander“, mener jeg, vi bør have en militært udstyret Vagstyrke, der kan sætte ind overfor dette, og Forslaget er Udtryk for en Vurdering af, hvad der i den Henseende med Rimelighed kan kræves. Der var imidlertid paa dette Punkt i den ærede Ordførers Udtalelser nogen Uklarhed, saaledes at jeg ikke er helt paa det rene med, hvor langt hans Tanke rakte. Den ærede Ordfører sagde saa pludselig, om det ikke skulde være saadan, at man kunde ligesom ordne det med Adgangen til Østersøen, og saa sprang han derfra ud i at minde om, hvad der var foregaaet i Finland i den Tid, da Borgerkrigen brød ud, hvor en russisk Flaade bidrog til, at denne Borgerkrig kom til Gennembrud. Ja, jeg tror rigtignok, at en Sammenligning med de Forhold vil være helt haabløs for Vurderingen af, hvordan dansk Militærvæsen skal være. Den Gang Borgerkrigen brød ud i Finland, var der ikke blot i finsk Havn en meget stor russisk Flaade med et meget talrigt Matrosmandskab, men ogsaa paa finsk Grund en særdeles talrig russisk Hær, og disse russiske Hærkræfter og de dertil knyttede Matroskorps arbejdede sammen med et Parti, der repræsenterede lige omkring Halvdelen af alle de ved de politiske Rigsdagsvalg i Finland afgivne Stemmer. Det var dette Samarbejde mellem udefra komne militære Kræfter af meget stor Styrke og en overordentlig stor Del af det finske Folk,